

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie ze skargi wnioskodawczynie M. K.-M.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Okręgowego w L. z dnia 11 lutego 2009 r., sygn. akt II S (...),
o odrzuceniu skargi na naruszenie jej prawa do rozpoznania bez nieuzasadnionej zwłoki
sprawy I Ns (...) Sądu Rejonowego w P.
w sprawie z wniosku M. K.-M.
przy uczestnictwie P. S. i M. S.
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 lipca 2010 r.,

odrzuca skargę

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 11 lutego 2009 r. Sąd Okręgowy w L. odrzucił skargę M. K.-M. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.

W skardze z dnia 21 sierpnia 2009 r. skarżąca wносиła o stwierdzenie niezgodności z prawem wymienionego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez

wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem; niezbędne jest również uwiarygodnienie tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie dowodów lub co najmniej ich surogatów (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, nie publ., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, nie publ., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, nie publ., z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 55/06, nie publ. i z dnia 25 lipca 2006 r., III CNP 40/06, nie publ.). Skarżąca tego obowiązku nie spełniła; wskazała jedynie, że poniosła szkodę w wysokości 154 000 zł oraz podniosła, że „poniosła szkodę oraz stratę tytułem pozbawienia jej praw do nieruchomości po zmarłym mężu”, i że „zasądzona spłata całkowicie nie odpowiadała realnej wartości przedmiotowej nieruchomości”.

Zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzuca na posiedzeniu niejawnym m.in. skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.